

Sfântul săptămânii

Grigore cel Mare (~540-604)

S-a născut într-o familie nobilă, creștină. A studiat literele și dreptul. A urmat o carieră administrativă, fiind prefect al Romei. După moartea tatălui său, a renunțat la cariera publică și a intrat în viața monastică. Papa Pelagiu II l-a sfințit diacon. După o misiune la Constantinopol, este rechemat la Roma, unde după moartea Papei Pelagiu II, este ales Suveran Pontif în anul 590. A lăsat numeroase scrieri, printre care un comentariu la Cartea lui Iob, *Omiliile la Ezechiel*, *Regula pastorală*, *Dialoguri*, scrisori. Grigore cel Mare este Învățător al Bisericii, fiind unul dintre cei patru Părinți ai Bisericii din Occident alături de Sfinții Ambrozie, Augustin și Ieronim.

Calendarul săptămânii

- 28 D DUMINICA 22 D.P.A.; Ss. Augustin, ep. înv.; Florentina fc.
- 29 L Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul**; Sf. Sabina, m.
- 30 M Sf. Felix, m.
- 31 M Ss. Raimund Nonnatus, clg.; Nicodim; Iosif din Arimateea
- 1 J Ss. Egidiu, ab.; Iosua
- 2 V Fer. Ingrid, clg.
- 3 S Sf. Grigore cel Mare, pp. înv. **
- 4 D DUMINICA 23 D.P.A.; Ss. Rozalia, fc.; Moise, profet

Gândul săptămânii

“Înainte de a vrea să-i dăruiești lui Dumnezeu totul, trebuie să știi să nu-i refuzi nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Îngerul Domnului cu Papa (14.08.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

28 august 2016 * DUMINICA 22 D.P.A. * Ss. Augustin, ep. înv.; Florentina fc.

LECTURAI

Umilește-te și vei afla har înaintea Domnului!

Citire din cartea lui Ben Sirah 3,17-18.20.28-29

Fiule, împlinește-ți cu blândețe lucrările tale și vei fi iubit de omul plăcut Domnului! Cu cât ești mai mare, cu atât mai mult să te umilești și vei afla har înaintea Domnului! Căci mare este puterea Domnului și el este glorificat de către cei umili. Nu este leac pentru pericolul trufiei, căci planta nelegiuirii s-a înrădăcinat în ea. Inima celui priceput consideră parabola și urechea celui ascultător este dorința celui înțelept. O inimă înțeleaptă și prevăzătoare va evita păcate și va avea succes dacă va lucra cu dreptate.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 67(68),4-5ac.6-7ab.10-11 (R.: cf. 11b)

R.: În bunătatea ta, Doamne, ai pregătit țara pentru cel sărac!

Cei drepti se bucură și tresaltă de bucurie în fața lui Dumnezeu, exultă în tresăltări de bucurie. Cântați-i lui Dumnezeu, cântați psalmi numelui său, tresăltați de bucurie înaintea lui! **R.**

Dumnezeu este tatăl orfanilor, apărătorul văduvelor, el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.

Dumnezeu le dă o casă celor părăsiți, el îi face pe prizonieri să iasă pe poarta libertății. **R.**

Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, moștenirea ta, sleită de puteri, ai înviorat-o.

Dumnezeule, viețuitoarele tale au locuit în țara pe care ai pregătit-o în iubirea ta pentru cel sărac. **R.**

LECTURAAII-A

Voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului cel viu.

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de *Actualitatea Creștină*, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Citire din Scrisoarea către Evrei 12,18-19.21-24a

Fraților, voi nu v-ați apropiat de ceea ce poate fi atins, nici de un foc ce arde, nici de întuneric, nici de beznă, nici de furtună, nici de sunetul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor la auzul cărora ascultătorii au cerut să nu li se mai rostească niciun cuvânt, iar priveliștea era atât de înfricoșătoare, încât Moise a spus: "Sunt îngrozit și mă cutremur". Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului cel viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri în sărbătoare, de comunitatea întâilor-născuți înscrisi în ceruri, de Dumnezeu, judecătorul tuturor, de sufletele celor drepti duși la desăvârșire, de Isus, mijlocitorul noii alianțe.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 11,29ab

(Aleluia) Luați asupra voastră jugul meu, spune Domnul, și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima! (Aleluia)

EVANGHELIA

Oricine se înalță pe sine va fi umilit, iar cel care se umilește va fi înălțat.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 14,1.7-14

Într-o sâmbătă, Isus a venit în casa unuia dintre conducătorii fariseilor,

ca să ia masa, iar ei îl urmăreau. Văzând cum își alegeau locurile dintâi, le-a spus celor invitați această parabolă: "Când ești invitat de cineva la nuntă, nu ocupa primul loc, pentru că ar putea fi chemat cineva mai de seamă decât tine și, venind cel care te-a chemat și pe tine și pe el, îți va spune: «Dă locul acestuia!» Atunci vei sta cu rușine pe ultimul loc. Dimpotrivă, când ești chemat, mergi și așază-te pe ultimul loc, pentru ca atunci când va veni cel care te-a chemat să-ți spună: «Prietene, urcă mai sus!»; și acolo vei avea glorie în fața tuturor celor care sunt la masă cu tine! Căci oricine se înalță pe sine va fi umilit, iar cel care se umilește va fi înălțat". Iar celui care l-a invitat i-a spus: "Când dai un prânz sau un ospăț, nu-i invita pe prieteni, nici pe frați, nici rudele, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te invite și ei la rândul lor și asta să-ți fie răsplata! Dimpotrivă,

când dai o masă, invită-i pe cei săraci, infirmi, șchiopi, orbi și vei fi fericit, pentru că ei nu au cu ce să te răsplătească, dar vei fi răsplătit la învierea celor drepti!"

Cuvântul Domnului

Lecturile [...] ne ajută să înțelegem lucrarea minunată pe care Domnul a săvârșit-o. [...] Celebrând Euharistia [...] ne apropiem și noi de zecile de mii de îngeri în sărbătoare, de comunitatea întâilor-născuți înscrisi în ceruri. Putem astfel să facem experiența bucuriei de a ne găsi înaintea lui Dumnezeu, judecătorul tuturor, [și înaintea] sufletelor celor drepti duși la desăvârșire. Părintele ceresc, care în numeroase rânduri și în diverse feluri, a vorbit oamenilor (cf. Evr 1,1), oferind Legământul său și întâlnind adesea rezistențe și refuzuri, a voit la împlinirea timpurilor să încheie cu oamenii un nou legământ, definitiv și irevocabil, pecetluindu-l cu sângele Fiului său unic, mort și înviat pentru mântuirea tuturor oamenilor. Isus Cristos, Dumnezeu făcut om, a asumat trupul nostru în Maria, a luat parte la viața noastră și a voit să devină părtaş la istoria noastră.

Pentru a primi o propunere fascinantă asemenea celei pe care ne-o face Isus, pentru a încheia un Legământ cu El [...] trebuie să fim capabili să ne lăsăm interpelați de nouitatea sa, pentru a parcurge împreună cu El căi noi. [...] Celelalte două lecturi din liturgia de astăzi ne vorbesc despre umilință. [...] Această perspectivă indicată de Sfânta Scriptură apare astăzi mai mult ca niciodată provocatoare pentru cultura și sensibilitatea omului contemporan. Cel umil este perceput ca o persoană care renunță, un învins, cineva care nu are nimic de spus lumii. Dimpotrivă, aceasta este calea principală, și nu doar pentru că umilința este o mare virtute umană, ci pentru că ea, în primul rând, reprezintă modul de a acționa al lui Dumnezeu. Este calea aleasă de Cristos. Umlința pe care ne-a învățat-o

Domnul și despre care au dat mărturie sfinții, fiecare potrivit cu vocația sa, nu este o modalitate de a trăi în renunțare. Să privim la Maria: la școala ei, și noi, asemenea ei, putem face experiența celui da spus de Dumnezeu omenirii, din care izvorăsc toate "da-urile" din viața noastră. Provocările pe care le aveți de înfruntat sunt numeroase și importante. Dar cea dintâi rămâne aceea de a-l urma pe Cristos până la capăt, fără rezervă și fără compromis. Iar a-l urma pe Cristos înseamnă a se simți parte vie din trupul său, care este Biserica. Nu ne putem numi ucenici ai lui Isus dacă nu iubim, dacă nu urmăm Biserica sa. Biserica este familia noastră, în care iubirea pentru Domnul și pentru frați, în care participarea la Euharistie ne face să simțim bucuria de a avea în prezent o pregustare a vieții care va veni care va fi pe deplin luminată de iubire. Fie ca angajarea noastră de zi cu zi să fie aceea de a trăi pe pământ ca și cum am fi deja în ceruri. În Biserică, învățăm să iubim educându-ne la primirea gratuită a aproapelui nostru, la atenția față de cei care se află în dificultate, față de cei săraci și față de cei din urmă. Motivația fundamentală care îi unește pe credincioși în Cristos nu este succesul, ci binele, un bine cu atât mai autentic cu cât este împărțit, și care nu constă înainte de toate în a avea sau a fi puternic, ci în a fi. Astfel se construiește cetatea lui Dumnezeu cu oamenii, o cetate care, în același timp, crește pe pământ și coboară din cer, fiindcă se dezvoltă în întâlnirea și colaborarea dintre oameni și Dumnezeu (cf. Ap 21, 2-3).

Din omilia Papei Benedict al XVI-lea, pronunțată la sanctuarul de la Loreto, 2.09.2007